

глухи, които умбятъ да говорятъ, сж станале глухи не при рождението си, а слбдъ време, когато сж умбле вече да са разговарятъ. Ако тие да би оглушбле въ малолбтството си, напримбръ, на 10-та или на 12-та година, то слбдъ време у тбхъ би могла да са появи и нбмота, защото умьтъ заборава много нбща, които е знаялъ по-преди. Причината на слухо-нбмотата е била открита не твжрде одавна. Най-напредъ на това дбло е обжрналъ своето внимание испанецътъ Педро дель-Понсе, въ 1570 г., и откриль е, че нбмотата происхожда отъ глухотата; но неговото откритие още джлго време не са е припознавало отъ докторете, които сж глбдале и на другите болбсти ле сжвсбмъ правилно. Като мислиле, че глухо-нбмотата происхожда отъ нбкои си недостатоци на езикътъ, то лбкарете, даже и въ началото на това столбтее, сж продължале да лбчатъ тая болбсть съ твжрде чудви србдства. Така, напримбръ, тие сж давале на глухо-нбмите различни слабителни, рбзале сж нбкои жили подъ езичите имъ, туряле сж имъ пиявици и пр. Днесъ новата медицина са отказва вече да лбчи неизлбчимото; а умните хора сж са постарале да помогнатъ на глухо-нбмите, т. е. да дадатъ сила на зрбнието имъ, което може баремъ отчасти да замбни слухътъ и езикътъ. Днесъ е измислена такава една азбука, съ помощта на която глухо-нбмите са разговарятъ между себъ си. Тая азбука са произвожда съ ржцете, т. е. сбки единъ звукъ, който са прави съ ржката и съ пжрстете, има свой звукъ. Слбдъ време глухо-нбмите привикватъ да говорятъ съ това србдство до толкова бжрзо, щото здравиятъ или говорящиятъ чо-